

всѣкой случай за особни свои книжевно-научни задачи; ала нужно е да забѣлѣжиме въ сѣщото врѣме, че всичко това не спада въ една монография за книжевника и учителъ Фотиновъ, ако не желаеме да бъркаме тая личность като дѣецъ съ нея сѣщата като изворъ. Това би било методоложка грѣшка, и нея е сторилъ професоръ Шишмановъ (не е дума за други грѣшки). Произлѣзло би сѣщото, ако се спישеше монография за книжевника и учителъ *Найденъ Геровъ*, дѣто би влѣзло цѣлото множество неговии писма, издадени въ прѣтежки два тома отъ Българската Академия на наукитѣ. И ако въ тая монография се разочплѣха всички кжсчета изъ книжевнитѣ работи на Герова, по физика, покрай ония по български езикъ и правописъ, по българска поезия, ще добиехме образъ на умъ и дѣйность за почуда, какъвто е изкаранъ и образътъ на Фотинова отъ Шишманова. И понеже комай всѣкой български учителъ и авторъ на списание, учебникъ или стихове отъ бѣлѣжитото врѣме до освобождението борави съ познания и съ умѣние отъ нѣкаква стойность и отъ нѣкакви извори, па може да е скжталъ нѣгдѣ и нѣкои свои лични писма, намъ би прѣдстояло да изработиме по примѣра на Шишманова още десетки грамадни монографии за наши книжевници, та да се размѣстятъ справедливо тия дѣйци редомъ съ Фотинова въ историята на българската книжнина. Обаче все пакъ е скръбно, че споредъ онова, щото е извѣстно и открито досега отъ значението на книжевния трудъ на Фотинова за движението на българската обществена или народна душа, изразено въ писмено слово, или отъ значението на тоя трудъ независимо отъ българското общество и книжнина, Фотиновъ е въ историята на нашата книжнина много по-малкъ и по-назадъ и отъ *Иванъ Андреевъ Бодоевъ* или *Бого*